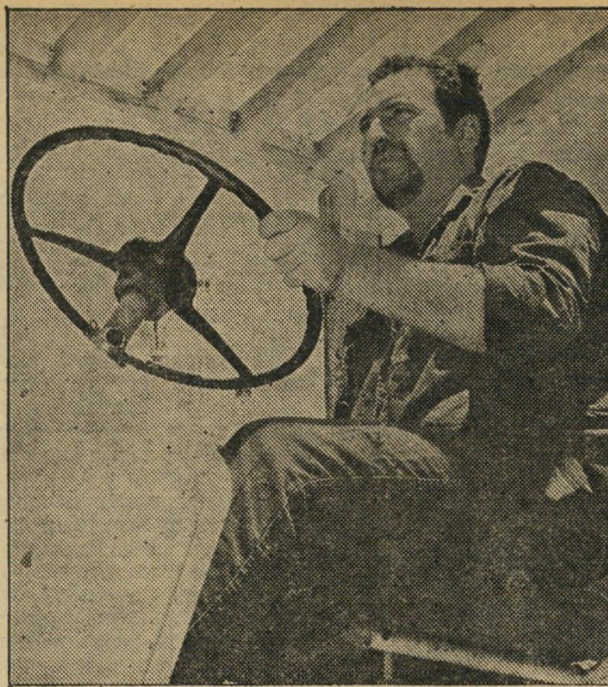

כשתבוא לעבוד בנמל אילת...

לנמל אילת דרושים עובדים עד גיל 32 אחרי שירות צבאי ובעלי כושר גופני מעולה למקצוע הסווארות. נמל אילת מציע לך: א. עבודה קבועה ומסודרת במפעל דינמי עם סיכויי קידום בעתיד א. בתקופת הנסיון מגורים בבית נמל (מלון) עם ארוחות, תמורת תשלום מינימלי א. בשנה הראשונה זכות של 8 טיסות לתל-אביב וחזרה, על חשבון הנמל א. עזרה כספית ברכישת דירה בתוספת הלוואה ל-10 שנים א. (יש צורך להמתין בתור לקבלת דירה באמצעות חברת עמידר באילת). הנחה במס הכנסה ומס אחיד. למחוסרי נסיון בעבודת נמלים, תינתן הכשרה מתאימה והדרכה בנמל אילת. המעוניינים לעבוד בנמל אילת ולהשתקע בעיר, ימנו למשרד הראשי: רשת הנמלים, בית מעיני דרך פתח תקוה 74, תל-אביב, קומה 11, חדר 1121 בכל יום שישי בין השעות 9.00-12.00 ובימי עמס תעודות זהות ופקס מלוואים ניתן גם לפנות בכתב למדור כח אדם. נמל אילת, ת.ד. 37, אילת.

אילת הקסומה קוראת לך!

ביום, ללא הגנה מינימלית, ולצורך מרחק של כשני קילומטרים עד למכולת או לכל מרכז שירותים אחר. "השר אשם כמיות". "שרהשיכון אשם במותו של בני!" האשמה כבדה זו הטח השבוע האב השכול, אליהו מיילי. מיילי, סנדלר במיקצועו, שעלה לארץ ממצרים בשנת 1950, הוא נכה מלידה ב-80 אחוזים. דווקא נכותו היא שגרמה לו לנטוש את מיקצועו המקורי, לעבור ל-תחום בו יוכל לסייע בשיקומם של אחרים. הוא עבר קורס מדריכי-נגרות, ומאז הוא משמש כמדריך במוסדות לעבריינים צעירי רים של משרד-הסעד.

לפני 12 שנה נשא מיילי את אשתו, שילדה לו ארבעה ילדים - הגדול כיום בן 10, והצעיר בן שנתיים וחצי. אחרי שהתחתן, והוא אז מחוסר-אמצעים לחלוטין, בדיוק כמו היום, נודע למיילי כי לא הרחק מראשון-לציון יש דירה בשבילי. באותה עת היה זה איזור נחמד, ואפילו ציורי. הבית היה מרוחק מהכביש, ולדו עבר שביל להולכי-רגל ולאופניים. הוא רכש את הבית, באמצעים הדלים שעמדו לרשותו. אולם, אט-אט הלכה הסביבה והתפתחה, לשימחתם של פרנסי העיר ראשון-לציון. סביב ניבנו מפעלים שונים, שצנחם ר' שאונו ממלאים את חלל האוויר 24 שעות ביממה, והמישפחות האחרות שהתגוררו בר סביבה, נטשו אותה. גם הכביש המוביל לתל-אביב לא הספיק עוד לצרכיה של התנועה הגוברת. מע"צ סללה במקומו כביש חדש, מודרני. "חיי ילדי בסכנה". בדאגה גוברת והולכת עקב מיילי אחר התפתחות האיר וזר בו התגורר. בד-בבד החל מנהל חלרי פת-מיכתבים עם משרד-המסלה שונים. את הפנייה הראשונה שלח בשנת 1971, לשרהשיכון זאב שרף, במכתבו ביקש מהשר לאפשר לו לרכוש דירה במקום אחר, לא מבודד, גם לא מסוכן כל-כך. בין השאר, כתב: "הבית נמצא בשולי הכביש הבינעירוני תל-אביב ראשון-לציון, ותנועת המכוניות מסכנת את חיי ילדי". חלפו שלושה חודשים, ושרהשיכון לא השיב על המכתב. איש ממישרדו אף לא טרח לאשר אם אכן המכתב נתקבל. אז שלח מיילי מכתב נוסף. בתשובה נענה כי משרד-השיכון מוכן להעניק לו הלי-וואה בסך של 20 אלף לירות, לצורך רכישת דירה באופן פרטי. מיילי שב וחריץ מכתב למישרד-השי-כון, והסביר בו כי 20 אלף לירות אינן מספיקות לרכישת שום דירה שתיא. וחר זר על טענתו שצורת-הנגריון מנמיחה את חיי ילדיו הקטנים בסכנה. תחינתו נתקלה בקיר אטום. בצר לו, פנה גם אל שרה-אוצר פינתס ספיר. זה העביר את הפניה אל יוסף שרון, מנכ"ל משרד-השיכון. לא היתה כל תגובה. הוא הריץ מיכתבים גם אל שרה-הסעד, מיכאל חוני, אך השר אפילו לא טרח להשיב, למרות שמיילי ציין כי הוא עצמו עובד מישרד-הסעד.

קורבן-שווא. התכתבות-הסרק נמשכה שלוש שנים. יום אחד, לפני כשלושה חר דשים, חזר רונן בן הארבע מהגן. כאשר החל הפעוט חוצה את הכביש הסואן, ל-עבר ביתו, הגיחה לפתע מכונית ופגעה בו. מעצמת ההבטה נהרג במקום. במישפט שהוגש, נמצא נהג המכונית הדורסנית זכאי. בתום ימי האבל שלח מיילי, באמצעות עורך-דין אלכסנדר רינון, מכתב נוסף לשרהשיכון, לשרה-אוצר ולשרה-הסעד. שלושה חודשים חלפו מאז, ואיש מן ה-שרים לא חטריח עצמו להשיב על פנייתו של האב השכול. "אם היחס של שרהשיכון לבעיות שלי היה אחר, מקונן אליהו מיילי, בני היה עכשיו שלם ובריא, זחי. "מה צריך לקרות כדי שהם יענו לי?" הוא שואל בכאב, "שעוד ילד אחד שלי ייהרג?"

אישים

תוחזיו של הרופא מגדרה

אינו נתקבחה תוכניתו

היתה קמח מדינת-ישראל

5 שנים יותר מוקדם -

עדידי הפיכה צמאית

התוכנית היתה נועזת בפשטותה. באותם הימים - בראשית 1943 - היו (המשך בעמוד 30)

דולסה

הבושם
החפזים
כל הבד

דלת - מדיום

100ml

ב-11.3.74 מתחיל
באולפן גרג (בריקמא)
קורס בוקר וקורס ערב
של שבועיים בלבד ל-

קצרנות

עברית ו/או אנגלית.
הצלחה מובטחת! חרשמה:
ת"א: גורדון 5, טל. 224532

בעיות ולבטים
בחיי המין

מ א ת

הד"ר מרדכי זידמן
הוצאת רשפים

להשיג בהגיונות הספרים הגדולות